

kvaronjara esprimilo

de la junularo esperantista de nord-ameriko



n-ro 1  
1971<sup>2</sup>

JEN bul-  
teno

# IRCSO

JEN VERA ATESTAJO PRI RENVERSEMA KONSPIRO EN NIA LANDO.

SENDUBE ĜI ESTAS AGADO DE LA CENTRO IDISTA ASOCIO (C.I.A) — RENVERSEMA ORGANIZO.

ONI SENKAPIGU ILINI SENKAPIGU LA ŜTAT-MALAMIKOJN. SENKPIGU LA IDISTOJN

KAJ ĈU LA VOLAPŬIKISTOJN ANKAŬ?

JES. SENKAPIGU LA VOLAPŬIKISTOJN. SAVU LA ŜTATON.

LA PLET RENVERSEMA KONSPIRO ESTAS LA NEAMO DE TURISTMONDO!

KAJ ANKAŬ LA INTERLINGVISTOJN?

SENKAPIGU LA INTERLINGVISTOJN.

KAJ ĈU LA OKCIDENTALISTOJN? JES.

KAJ LA ANGLISTOJN? LA ANGLISTOJN?

LIA REGA MOSTO ES PAPERT

LIA REGA MOSTO ES PAPERTIGRO



## Sugestojn, ni petas

La estraro de JEN petas (petegas!) ke la membroj donu al ni iujn ajn sugestojn kiujn vi havas pri programeroj, vojaĝoj, eldonaĵoj, specialaj planoj, ktp, ktp, ktp rilate al la kunvenoj por la junularo en Portland. Ni ne fuŝu pri tio! Ni havos gravan ŝancon por montri nin kiel seriozaj kaj kapablaj homoj kaj Esperantistoj, aŭ, ni honestu, kiel fuŝuloj. Kion ni elektos? Ankaŭ, ni ne nur atentu pri ni mem-- gejunuloj venos de aliaj landoj, elspezanta multe da mono kaj tempo.

Ili venos parte pro tio ke ili estas scivolemaj pri Usono; ĉu ili ne devus havi bonan akcepton ĉe ni? Ĉu ili ne devus povi porti hejmen bonan rememoraron pri Usono kaj usonaj Esperantistoj?

Ni, la anoj de JEN, havas gravan respondecon, kaj ni povos havi grandan plezuron-- rezulte de la kongreso-- sed nur se ni kiel eble plej rapide aktivigos. Pro tio ke agado komencas per ideoj, ni ĉiuj petas al vi ke vi pripensu la aferon kaj sendu al ni iun ajn ideon, kiuj vi havos. Elkoran dankon!

## El la mondo de internacia komerco

(traduko el Reader's Digest)

Por ke junaj Usonanoj povos pli bone reprizentii niajn firmaojn eksterlande, jam havantaj bonan konojn de la kulturoj de la landoj en kiu ili laboras, la Universitato de Dallas (ŝtato Texas, Usono) ofertas en Junio novan diplomon, la Magistro de

Internacia Administrado. Por perlabori la diplomon, la "fremdlanda eksterulo" devas labori dum almenaŭ unu jaro ekster Usono por fremdlanda firmao, kaj sukcesi je la Princeton Foreign Language Examination (Fremdlinga Ekzameno de Princeton Universitato) en la lingvo de la lando al kiu li iros.

Honeywell, Texas Instruments, Republic National Bank of Dallas, kaj pluraj aliaj firmaoj jam esprimis intereson pri dungi la novajn "eksterulojn".

## Kvankam ja estis suface...

Geedza paro en Romo ne ricevis permeson doni al sia deka infano la individuan nomon "Basta" ("sufiĉas"). La ĵugisto diris, "Basta ne estas nomo. Maksimume, ĝi estas respegulo de la mensostato de la gepatroj."

Biografio (?) de Samuelo Vilhelmo Yorty, urbestro de Losanĝelo, Kalifornio (Usono)  
(Notu: "Yorty" elparoliĝas "jorti")

Kvankam Saĉjo Jortio ne povis ĉeesti sian naskiĝon pro tio ke li havis tiam negocon en Alĝero, la okazo estis granda ĝojo por la cetero de la familio. Ili tuj konstatis ke la bebeto estos politikisto, ĉar kiu krom politikisto kuraĝus foresti dum tiel grava momento?

Dum la infaneco, Samuelo ĝuis normalan, sanan, usonan vivon. Kiam li ne ekbruligis la katidojn de la najbaroj, li injektis limonadon en la

wejnnonjn aŭ ŝtelis monon de la patro por aĉeti ĉokolandajn kvazaŭcigaredojn. Kiam li atingis la aĝon 21, li balotis por Imperiestro Vilhelmo de Germanujo por Prezidanto de Usono, kaj tiel komenciĝis sian politikan karieron.

Kiel juna viro li ĵuris plibonigi la urbon kiun li amas. Sed la urbo kiun li amis, Parizo, estis miloj da mejloj for, do Samuĉo devis klopodi plibonigi Losanĝelon. Unue li elektiĝis al la Urba Konsilistaro kaj enuigis la aliajn urbokonsilistojn per mokimitoj de la filmaktoro Humphrey Bogart. (Oni notas frue la influon de Hollywood, parto de la urbo kiu havas la kromnomon "Kinofilma Ĉefurbo de la Mondo".) La juna S-ro Jortio havis multe da ambicio, kaj multaj personoj sciis ke li kandidatiĝos al la urbestro baldaŭ. Kaj fine la okazo venis. La tiana urbestro forrabigis de banditoj de najbarlando, kaj Samuĉo estis la sola konsilisto kiu volis anstataŭi lin. Do en Aprilo, 1961, Samuĉo Jortio fariĝis Urbestro de Losanĝelo kiam li faris sian inauguran paroladon en Novdelio.

"Unue mi volas certigi vi ĉiujn," li anoncis al la ŝvitan-ta, laca homamaso kiu preterpasis lin, celante religian festenon, "ke mi neniam uzos mian oficon por antaŭenigi miajn proprajn politikajn ambicionjn." Kelkaj el la homamaso oscedis.

En 1966 Urbestro Jortio decidis fari sin plu, kaj kandidatiĝis por la guberniestreco de Kalifornio. Li havis absolute neniun eblecon malvenki. Li malvenkis. En 1970, li denove kandidatiĝis por la sama oficio. Denove li havis neniun eblecon malvenki. Li malvenkis. Sed oni devas noti ke li havis

kelkajn triumfojn. En 1969, Urbokonsilisto Tomaso Bradley kandidatiĝis kontraŭ la urbestro, kaj ŝniris anoncistriojn sur ĉiu garaĝpordo en la urbo. Bradley akuzis ke Jortio malŝparas la monon de la enloĝantoj. Responde al la akuzo, la nesubigebla urbestro donis nokimiton de Humphrey Bogart kaj reelektiĝis "terglite" kiel diras usonaj politikistoj.

Sed la ronkvoĉa urbestro ankoraŭ ne estis finita ludi kun nia pacienco. Frue pasintjare, li anoncis ke li "kredible" kandidatiĝos al Prezidanto de Usono. Li diris ke li unue ekzamenos sian fortecon en la antaŭelekto en la ŝtato New Hampshire, kies kvardek-tri enloĝantoj certe elektos nian karan urbestron. Kelkaj civitanoj sugestis ke li ekzamenu sian fortecon en Rodezio aŭ Liĉtenŝtejno aŭ alia loko ekster Usono. Eble li sekvos tiun konsilon. Fakte, oni nun demandas ĉu S-ro Jortio eble salutos Prezidanto Nixon en Pekino. Sed kion ajn Samuĉo Jortio faros, ni almenaŭ scios ke ni ne devas toleri lian ĉeeston en Losanĝelo dum tro longa tempo; li ŝajne preferas esti en iu ajn alia urbo. (Ĉu en tio, mesaĝo sin kaŝas?) Tial, la balotantoj lin tiel fidis, ke li ĉiam reelektigos ĝis kiam Losanĝelo estos granda, funa, putra marŝo.

de Tiĉjo Fallis  
Kalifornio

(Noto de la redaktoro: Post S-ro Fallis verkis tiun ĉi kontribuon, S-ro Jortio fakte ekstarigis sian kampanjon.)

Esperanto kaj Kalkulmaŝinoj  
de Kevin Carnody

Ĝenerala uzado de rapidegaj kalkulmaŝinoj ne estas ankoraŭ akirita en granda areo, sed ĉi tie ĉe Dartmouth College ni feliĉe sukcesas tion en malgranda areo, nome la kolegio mem. Pro mia granda intereso pri kalkulmaŝinoj kaj programado, kaj ankaŭ pri Esperanto, mi decidis igi la maŝinon helpi nin solvi kelkajn problemojn Esperantajn.

La ĉefa maŝino ĉi tie estas Honeywell G635, kiu povas sumigi milionojn da okcifraj numero dum nur unu sekundo. Alligitaj al ĝi estas 230 finaĵ-skribmaŝinoj ĉe la kolegio kaj ekstere en tuta Nov-Anglujo. Iu ajn sidanta antaŭ iu finaĵ-maŝino povas funkciigi la kalkulmaŝinon. Ĝis 150 personoj povas funkciigi ĝin samtempe. Tio eblas per la procedo "tempdividado," laŭ kiu ĉiu uzas la ĉefmaŝinon dum ono da sekundo por solvi sian taskon kaj uzas la finaĵ-maŝinon daŭre por ke li entajpu aŭ la maŝino eltajpu.

Ies tasko ordinare estas "programo". Tio simple estas aro da instrukcioj kiun komprenas ambau la programisto kaj la maŝino. Oni povas instrui al la maŝino per kelkaj "lingvoj," ekz. la bonkonataj FORTRAN kaj COBOL. Krom tiuj Dartmouth havas sian propran lingvon, BASIC, kiu iel similas al Esperanto, ĉar ĝi estas pli simpla ol la aliaj lingvoj, sed ankoraŭ tiel forta kiel ili.

Pro facila uzebleco kaj facila skribado de programoj, ĉirkaŭ 90% el la studentoj lernas uzi la kalkulmaŝinon, kaj 1000 el la 3700 studentoj uzas ĝin po tago. Do, scio pri la maŝino estas preskaŭ universala, kaj programado ne helpas nur al malgranda grupo, sed al ĉiuj, kiuj bezonas tion.

Ĉar la kalkulmaŝino povas konservi milionojn da vortoj da informo kaj fari taskojn per tiu informo, kaj ĉar persono sidante ĉe finaĵ-maŝino povas respondi al demandoj de la kalkulmaŝino, estas naturo skribi programon kiu ekzamenas ies scion pri Esperantlingvaj vortoj. La ekzamenato: elektas tiajn vortojn kiajn li volas provi. Generale oni respondas per vortoj Esperantaj aŭ donitaj vortoj anglalingvaj. La maŝino decidas ĉu la persono entajpis ĝustan respondon: se jes, li pluiras; se ne, la maŝino redemandas ĝis aŭ li respondas ĝuste aŭ li indikas ke li tute ne scias. Post ol li trairas ĉiujn vortojn, li povas reprovi tiujn al kiuj li ankoraŭ ne respondis ĝuste; se eĉ tiun fojon li ne ĝuste respondas al ili, li povas reprovi denove, kaj tiel plu, ĝis kiam li respondas ĝuste al ĉiuj vortoj en la listo.

Tiaj programoj estas multavantaĝaj por instruantoj. Kiam mi instruis al klaso ĉi tie, mi uzebligis la programon al la studentoj, kaj oni povis facile havi ekzamenon iam ajn, se oni deziris.

Alia programo kiun mi skribis estas por ne-Esperantistoj. Tiu programo enkondukas la uzanton al Esperantismo kaj konencetas instrui la lingvon nen. Ĝi ĉefe estas elpresado informanta kun nur kelkaj demandoj. La celo de la demando estas monti la simplecon de Esperanto, ĉar eĉ humila maŝino instruas ĝin.

Tiun programon povas uzi iu ajn kiu uzas la kalkulmaŝino, kaj ĝian ekziston anoncas transferencoj en la maŝino.

Multe ni ŝatus ricevi respon- don de tiuj kiuj interesiĝis pri tiuj aferoj kaj tiaj maŝinoj.

(Tiuj gelegantoj kiuj deziras ricevi la du programojn, kiujn faris S-ro Carnody (t. e., tiu por enkonduki Esperanton kaj tiu por kontroli vortliston), bonvole skribu al li ĉe:

405 Wheeler  
Dartmouth College  
Hanover, N. H. 03755.

Li sendos al vi la programon kiun vi deziras, aŭ eĉ anbaŭ programojn, tajpita(j)n de la kalkulmaŝino.)

Respondej al la stupvortaj enignoj

koko	kato
kuko	koto
suko	poto
suno	poŝo
luno	puŝo
	luŝo
	muso

Gratulojn al tiuj, kiuj ĝuste solvis la enignoj!

Semajno de Internacia Anikeco  
(lasta plena semajno de februaro, ĉi-jare la 20-27-an de februaro)

Estas aĉeteblaj tre belaj salutkartoj desegnitaj de s-anino Thelna Liphard en Indiana, kaj afiŝoj ankaŭ desegnitaj de ŝi. La kartoj vendiĝas je du por kvin cendoj, kaj ilin oni povas uzi fiere por saluti niajn multajn gesanideanojn kaj ne-Esperantis- tajn geanikojn tra la mondo.

La afiŝojn vi povas aĉeti por du cendoj. Ili estas ankaŭ belaj, kaj taŭgus por montri en fenestroj de butikoj, kaj sur bulten-tabuloj

en universitatoj, lernejoj, preĝejoj, bibliotekoj, laborejoj, ktp.

Oni povas mendi la kar- tojn kaj afiŝojn de:  
S-ro Kenneth Thompson  
P. O. Box 663  
Houston, Texas 77001  
au  
S-ino Roan Orloff Stone  
504 North Fifth Street  
Gallup, New Mexico 87301

Aliaj salutkartoj estas aĉeteblaj de la redakcio de JEN-Bulteno. Ili estas de du specoj: unu havas deseg- najon de japanaj origamaj grupoj (pac-simbolaj figure- toj) kaj la poemon "Kredu aŭ ne dredu" de Hilda Dresen. La alia havas desegnaĵon de "stelfloro" kaj folioj, kun la poeno "Plenigu ĝin per amo" (Llénelo de amor") de Amado Nervo, en la originala hispa- na kaj kun Esperantlingva traduko. La prezo por ĉiu karto estas 15¢.

Respondo al John Fulton  
Kara S-ro Fulton:

Eĉ dum la legado de via artikolo mi denove eksciis ke mi pravegis fariĝi Rom- katolikino(...).

Necesas klarigi ion pri la religio: la Morala Leĝo estas absoluta kaj sendepen- da de tio, kion oni efektive faras. Do, la fakto ke "eĉ la koncernaj eklezianoj mal- observas ilin" ne refutas la realecon de la Morala Leĝo. Multaj homoj, plue, asertas ke la religio estas nur privata afero. Via artikolo helpas pruvi ke ĝi ne estas-- aŭ ne estu!-- tiel. Se la homoj sekvas vin, aŭ la ge- netikajn manipulistojn, aŭ

B. F. Skinner, aŭ la komunistojn, aŭ eĉ la t. n. Bonajn Paganojn, la mondo baldaŭ fariĝos infero. Mi alkutiniĝis al ...artikoloj (kiel la via) en la Mensa-periodaĵoj; parte pro tio mi eksiĝis. Sed en Mensa (organizaĵo por inteligentuloj) estas nature paroli pri "supereco". Ĉu ankaŭ en Esperantujo?

Nun mi kredigas min, ke mi estas vi: malfacila klopodo ĉar mi eĉ ne konas vin. Tamen, ni devas supozi ke vi estas tute serioza. Do:

Jen mi estas: S-ro John H. Fulton. Strange, ke mi havas nonon, ĉar mi estas ano de la honaro, kiu estas biologie--do ĉiel-- "nur specio en la bestaro". Eble, ĉar mi havas iun nenormalaĵon aŭ difekton, estus prefere, ke oni estus decidinta, ke mi ne rajtas vivi. Tamen, ni nun vivas; kaj kvankam mi foje pensas pri la sinmortigo (kial? Prof-o Skinner pruvis ke la "vera konscio" estas iluzio; same pri la individua valor sento), ni ne kuraĝas. Cetere, ni eble estas, malgraŭ ĉio, genetike akceptebla; niaj genoj altigos "la genetikan stokon de la tuta honaro". Nur la hona specio gravas, ne la unuopa, individua hono. Do mi, John H. Fulton, ne gravas.

Tamen, la gentika revolucio ne estas finiĝinta; kaj mi enaniĝis kaj edziĝis. Komprenoble, ni uzis la rimedojn de kontraŭcipo kaj abortigo. Tamen, ni decidis (!) ke ni deziras (!) gefilojn. Do nia edzino estas graveda. Komprenoble, ni anbaŭ agnoskas, ke "pro la inteligenteco de la hona specio, eblas elekti la infanojn kiuj rajtas vivi ĝis matureco". Kaj ni ne apartenas al tiu "oni" kiu "povas bone fari tiajn decidojn," almenaŭ ne pri niaj propraj infanoj. Kiam nia edzino (kiu ankaŭ havas nonon) naskos la bebon, ni senhezite akceptos la decidon de la "oni". Komprenoble, ni ne

ĝenas nin pri la "tiom vidkompreneble stultaj" dognoj de la "religioj". La patrina instinkto estas nur biologia fenomeno; la gepatra amo ne ekzistas. Kial, do, ni sentas nin tiom malgajaj?

Ellen A. Lewis

### Motivoj

de Matthew McElroy

Estas unu aspekto de usona kulturo kiu vere estas tre stranga. Tio estas, ke kiam ajn nia registaro faras ion, iu hono, al kiu neniu diris la motivon de la agado, nenian povus diveni tiun motivon. Ekzemple, tiu, kiu vidis la novan ekonomian agadon de nia Prezidanto suspektus aŭ 1) ke ni tiel ĝuis la duan Mondmiliton kun Japanujo ke ni nun deziris ripetigi ĝin, aŭ 2) ke General Motors, la Chase Manhattan Bank, kaj Dow Chemical nun bankrotiĝas. Jen la vera motivo: La Prezidanto kredas ke la mondo tre ĝuas surprizojn, kaj li deziras feliĉigi ĉiujn. Ĉu vi ne entuziasme atendas la venontan novaĵon?

Au, se vi petas alian ekzemplon de tiu ĉi nacia trajto, ni donu ĝin nun. Iu, kiu vidas tion, kion Usono jam faris en Vjetnamujo, kredus aŭ ke la sola maniero per kiu nia lando povas forĵeti nian nedeziritan DDT'on estas faligi ĝin sur Vjetnamujo, aŭ eble ke Ngujen Van Thieu estas la frato de Richard Nixon. Sed, tiuj kredoj pri la supre menciita ideo nur montras nescion pri la vero (kiel esprimata, komprenoble, de la registaro). La vero estas ke ni militas

nur por ke la Sudvjetnanoj povas liberi elekti sian propran registaron. Komprenoble, se la libera popolo de Sudvjetnamujo libere decidus havi nur unu kandidaton, ni ne faru ion pri tio-- ni nenian, nenian entrudiĝu en la internajn aferojn de alia lando. Speciale de Sudvjetnamujo! Do, vi nun komprenas, ke la agoj de nia registaro estas ĉian logikaj, ĉu ne?

Se vi ne okazigos ĝin, ĝi ne okazos!

### ĈU VI?

S-ro Sergio Decal deziras starigi grupon da personoj kiuj ĉeestos la UK en Portlando kaj kiuj deziras lerni kelkajn kantojn en Esperanto por grupkanti tie. S-ro Decal sendos al vi surbendigitajn kantojn al tiuj personoj kiuj interesiĝas pri lia ideo por ke ili povas lerni la kantojn antaŭ ol alveni al la UK.

Ĉu vi deziras peti pli da informoj de S-ro Decal, aŭ kunlabori kun li? Se jes, nepre skribu al li ĉe la jena adreso:

5021 Twenty-fifth place N.  
Arlington, Virginia 22207

### KORESPONDEMULOJ...

Baldaŭ alvenos la Senajno de Internacia Anikeco. Post ĝi venos la UK. Ĉu vi havos anikon aŭ anikinon eksterlandan kun kiu vi povas kungi tiujn plezurajn travivaĵojn? Se ne, kial ne elekti unu el la personoj kiuj aperas en ĉi tiu rubriko por esti via korespondaniko? Ili ĉiuj deziras skribi al juna usonano. Eble vi?

Gyula Miŝi, Budapest XI,  
Novak Gyula 7, Hungarujo.

17-jara instrumentista lernanto. Li ŝatas legi, interesiĝas pri turismo, fotografado. Lernas la germanan.

Barbara Jarguz, Mystowice,  
ul. Wyspianskiego 14-9,  
Pollando. 16-jara knabino kiu deziras korespondi post fundamenta kurso.

Jerzy Andrzejaczek, Leork,  
ul. M. Konopnickiej 6/13,  
Woj. Gdanskie, Pollando.  
19-jara junulo, kun junulinoj inter 16-19 jaroj pri moderna vivo, kun junulo pri astronautiko.

Wieslaw Beyrowski, Leork,  
Postkesto 57, woj. Gdanskie,  
Pollando. Junulo kiu deziras korespondi pri ĉiuj temoj kaj interŝanĝi bildkartojn, esperantaĵojn, insignojn, ktp.

Jania Maria de Souza, Rua  
Presidente Quaresma 541,  
Alecim - 59000, Natal, R. N.  
Brazilo. 15-jara knabino.

Rainundo Carlos Silverio Freire,  
Rua Romualdo Galvao 28, Tirol  
59000, Natal, R. N. Brazilo.  
15-jara knabo.

Istvan Gaal, Keszthely, Muzeum  
ut. 5, Hungarujo. Studento,  
"esperantogvidanto," deziras koresp. kun junulino.

S-ro A. T. Brockbank, 25 Poplar  
Ave., Chelmsley Wood, Birmingham B27 7RD, Anglujo. 24-jara, 20-jara edzino, du idoj. Intereso: politiko, nondaferoj, lingvoj, sciencaferoj, usona vivmaniero.



Ŭatanabe Saçio, 25, Tenjin-co  
2-çone, Huçusi, Tckio 183,  
Japanujo. Mezklasa lernanto kiu  
ankaŭ instruas E-on al komen-  
cantoj. Serças korespondamikojn  
por siaj gestudentoj; kelkaj el  
ili partoprenos la UK en Portland.

Rita Vidugiryete kaj Nijola Zan-  
baite, Liepyno 16-6, Vilnius 34,  
Litovio, Sovetunio. Anbaŭ estas  
16-jaraj. Korespondos E-lingve  
kaj litove. Interesiĝas pri lito-  
va kulturo.

Edilson Dias de Araujo, Rua Bor-  
borena, 1103, Alecrim, Natal,  
R. N. Brazilo. 16-jara fraŭlo.

Maria Coretti Pereira Felipe, Rua  
Belo Monte 561, Rocas, Natal,  
R. N. Brazilo. 12-jara junulino.

Francisco das Chagas Oliveira da  
Silva, Rua Souza Pinto 1088, Lagoa  
Sêca, Natal, R. N. Brazilo. 17-  
jara junulo.

### Jen Via Mondo

Tra la mondo, multaj specoj  
de bestoj estas en treege dange-  
raj situacioj, kaj baldaŭ nalape-  
ros se iu organizaĵo ne helpas  
ilin. Tio tutcerte ne estas no-  
vaĵo--fakte vi jam legis ĝin  
multfoje. Sed la fakto ke ĝi ne  
estas freŝa novaĵo ne plimildigas  
ĝin por la persono kiu ŝatas bes-  
tojn kaj respektas ilian rolon  
en la sistemo de naturo.

Multaj bestoj estas endan-  
gerigitaj pro tio ke sia vivloko  
aliigiĝis aŭ sia vivmaniero ne plu  
eblas. Aliaj bestoj nalaperas  
pro tio ke oni tro çasas ilin, aŭ  
por distro aŭ por profito.

Evidentas ke tiuj çi proble-  
noj nur tre malfacile solviĝos,  
kaj nur post longa tempo. Çu ni  
do devas resignacii pri la ferner-  
to de multaj bestospecoj?

S-ro Gerald Durrell,  
la angla verkisto kaj natur-  
isto, kredas ke tio ne devas  
esti, kaj agadas por savi  
la endanĝerigitajn bestospe-  
cojn. Lia bestĝardeno sur  
Jerzejo, Manikaj Insuloj,  
(inter la Unuiĝinta Regno  
kaj Francujo) specialiĝas  
pri tiuj bestoj kiuj baldaŭ  
suferos estingiĝon en sia  
loĝloko. En tiu unika best-  
ĝardeno, rizulte de granda  
elspezo da mono, tempo, kaj  
ano, S-ro Durrell kaj sia  
personaro prizorgas la bestojn  
kaj kreas etoson en kiu ili  
reproduktas. Kiam estas  
sufiça stoko da iu besto en  
la bestĝardeno, oni arangas  
ke la troaĵo sendiĝu al aliaj  
bestĝardenoj.

Rezulte de la laboro  
de S-ro Durrell, kiam la  
landoj kiuj nun estingas  
siajn sovaĝajn bestojn fine  
provizos protekton kaj loĝ-  
lokon por ili, tiuj bestoj  
ankoraŭ ekzistos tra la  
mondo.

Tiu bestĝardeno meritas  
la subtenon de çiuj, kiuj  
havas intereson pri naturo  
kaj la çian-malkreskanta  
nombro da bestoj en la mondo.  
Çu vi estas unu el tiuj per-  
sonoj? Se jes, ne perdu la  
okazon; kontaktu la bestĝar-  
deno de S-ro Durrell kaj petu  
informon pri membreco. La  
kosto estas nalalta kaj la  
afero gravas por nia mondo--  
por via mondo!

Skribu al Jersey Wild-  
life Preservation Trust,  
Les Augrès Manor, Trinity,  
Jersey, Channel Islands.

Pli, pli, pli da artikoloj  
estas bezonataj por JEN-  
Bulteno. Esprinu viajn ideojn!  
Priparolu viajn interesojn!

